" QUATRE POEMES DE KONST. KAVAFIS "

① " ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΑ (36) "

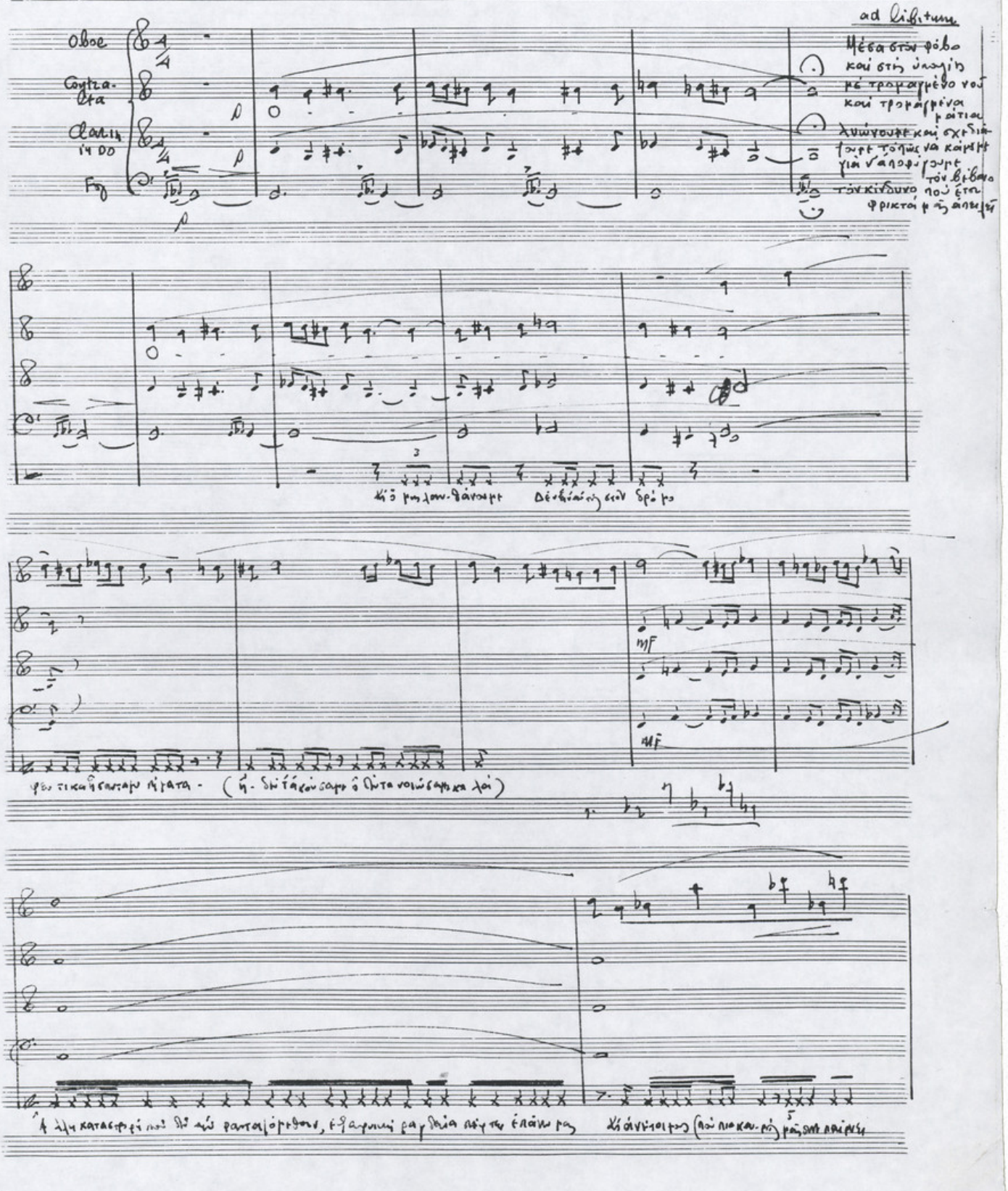

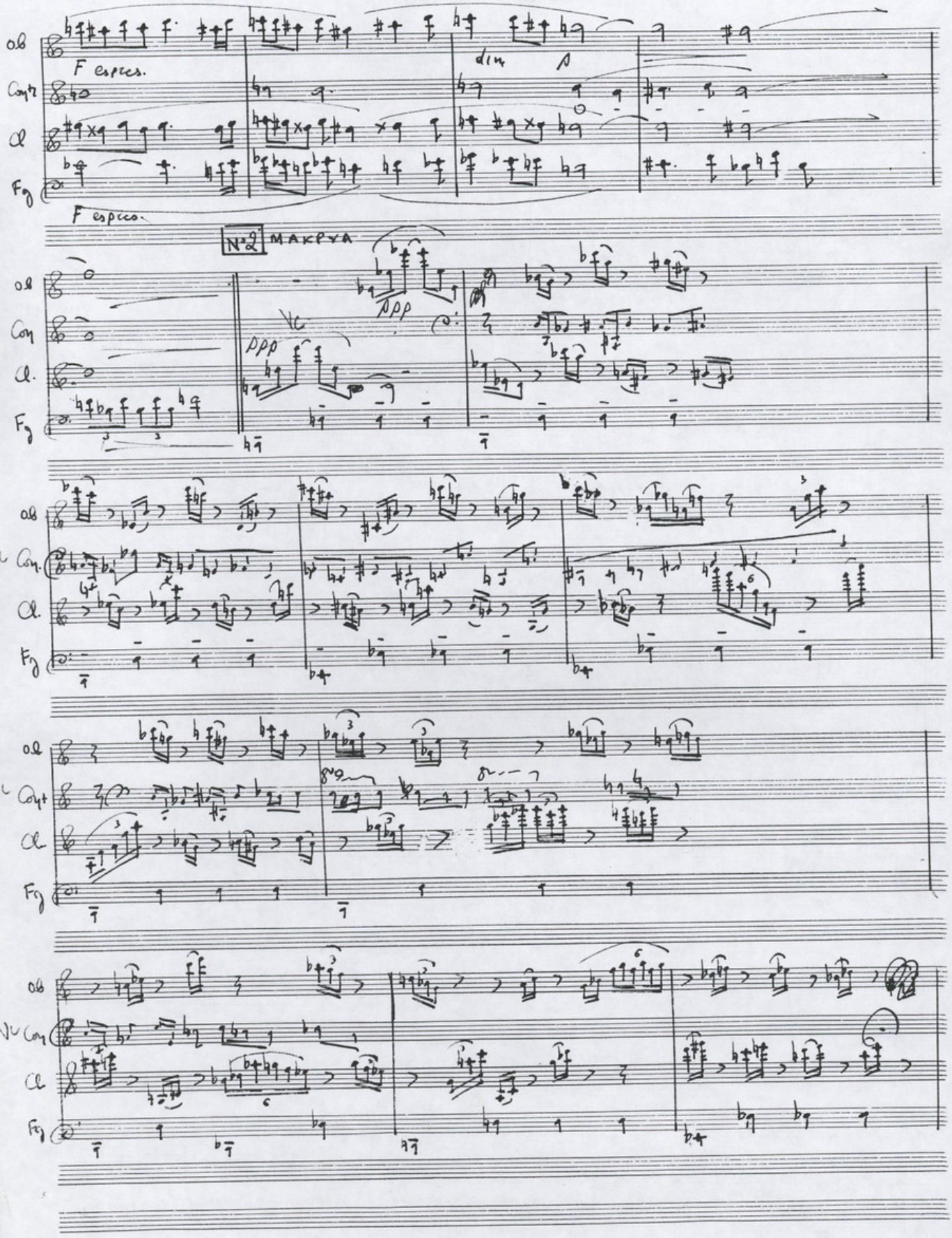
Ob
Cor
Cl
Fg
F espress.
dim
F espress.
№2 МАКРУА
ppp
ppp
Vc

ΜΑΚΡΥΑ (55)

Ob

Con

Cl

Fg

Rall

Θάθελα αὐτὴν τὴν μνήμη νὰ τὴν πῶ
Μὰ ἐσβύσθη πιὰ σὰν τίποτε δὲν ἀπομένει –
γιασὶ μακρυά, στὰ πρῶτα ἐρηθικὰ μου χρόνια
κεῖται
Δέρμα σὰν καμωμένο ἀπὸ ἰασερί
Ἐκείνη τοῦ Λυγούστου – Λυγούστου ἦταν; –
ἢ βραδυά...
Μόλις θυμοῦμαι πιὰ τὰ μάτια.
ἦσαν θαρρῶ μαβιά...
Ἀ ναί, μαβιά· ἕνα σαστρεῖρινο μαβί...

Meno mosso

Nº3 ΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΟΘΕΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΝ.

Ob

Con

Cl

Fg

Rall

Ob

Con

Cl

Fg

Ar.

Σὰν ἐ ἐλαφναώραμε σὰ νυχτάκουσθεῖ ἀόρακες θίασις νὰ περνὰ μὲ μουσικῆς ἐλαίσις μὲ φωνῆς –

Ob

Con

Cl

Fg

Ar.

Τὴν τύχη πού εὐδίδει πιά, τὰ ἔργα σου πού ἀπέτυχαν

τὰ σχέδια τῆς ψυχῆς σου
πού βλέπαν ὅλα πλάσις
μὲ ἀνωφέλεται θρηνάσεις

Σὰν ἕτοιμος ἀπὸ καιρό,
σὰ θαρραλέος,
ἀποχαιρέτα τὴν, τὴν Ἀλεξάνδρεια πουφεύγει

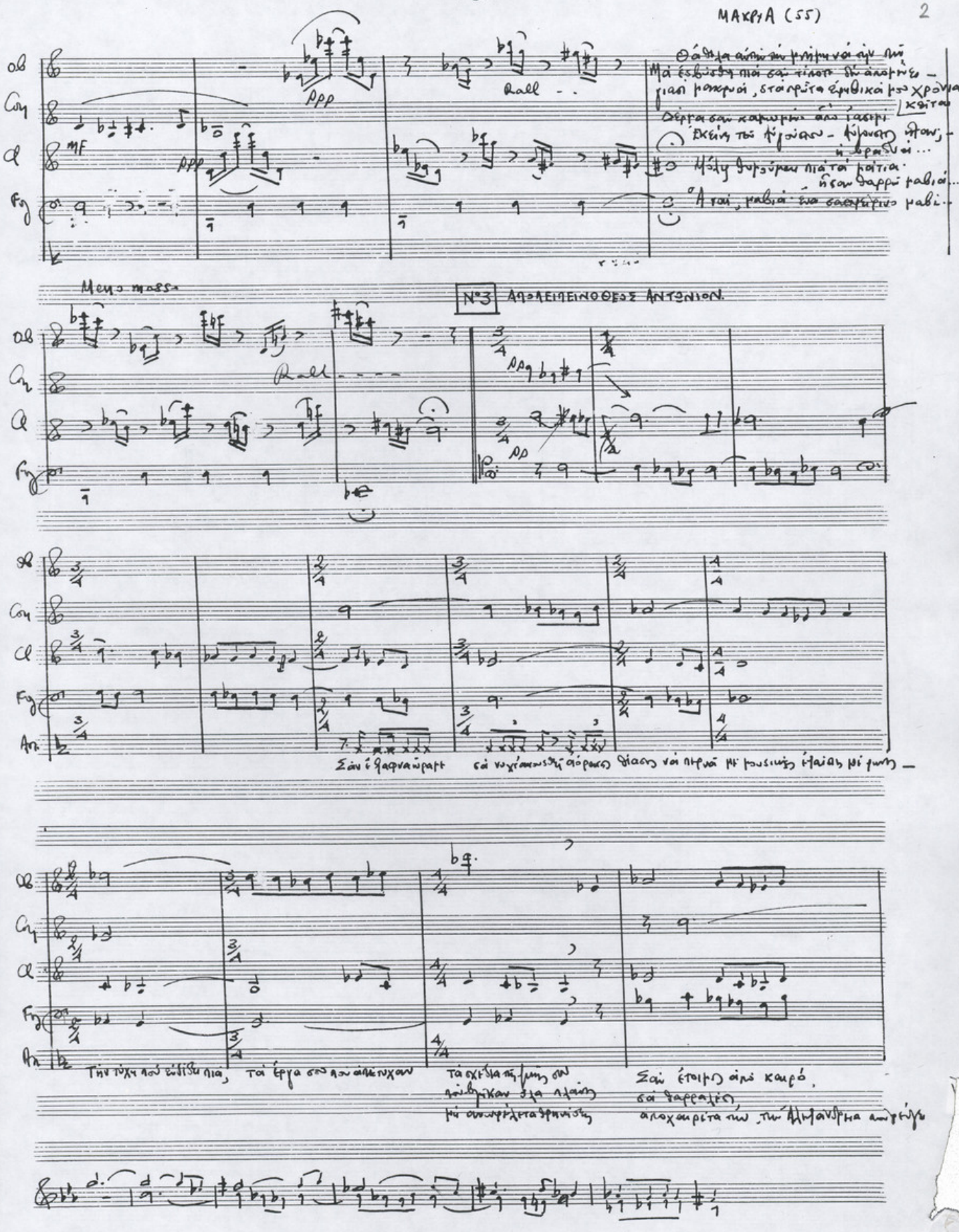

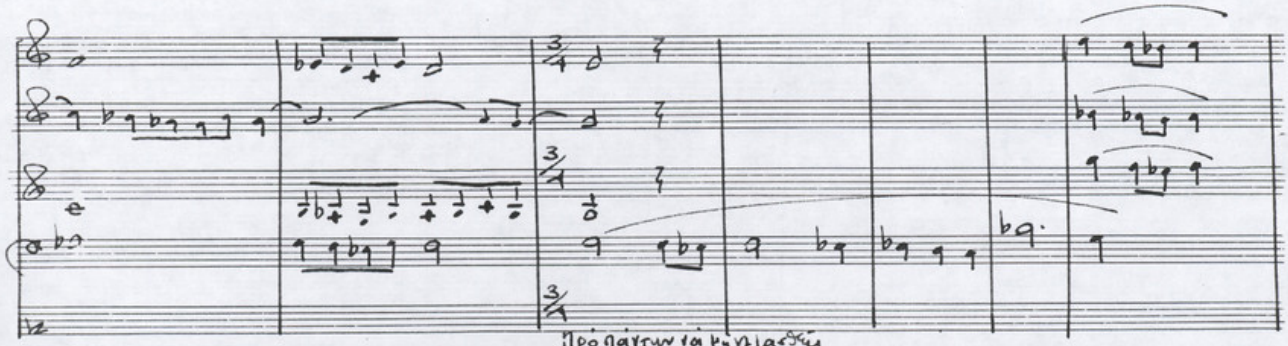

Πρὸ πάντων τὰ μὴ γελασθεῖς
μὴ νεῖς πῆς ἤξαν ἕνα ὄνειρο,
πῆς ἀπαλίθηκε ἡ ἀκοή σου

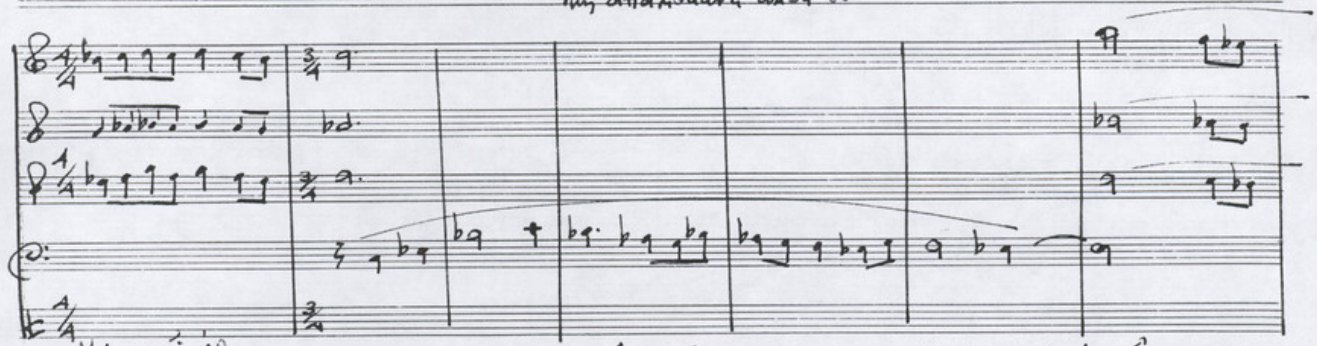

Μάταιες ἐλπίδες
τέτοιες μὲν καταλυχτές

Σὰν ἕταμες ἀπὸ καιρό,
σὰ θαρραλέες,
σὰν πού ταιριάζει τε πού ἀπώθηκες μιὰ
μιὰ τέτοια πόλι.

Πλησίαστε σταθερά κι ἄκουστε μὲ
πρὸ τὸ παράθυρο, ἀγκίνησιν

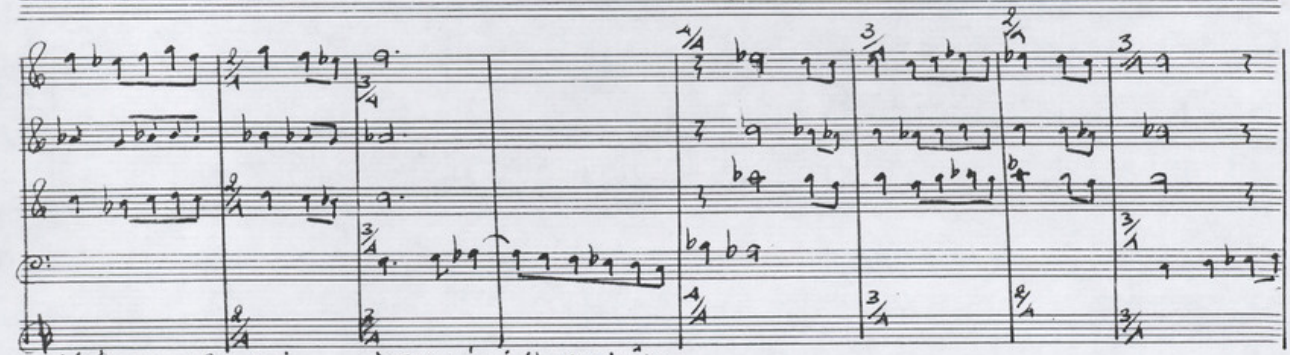

ἀλλ' ὄχι μὲ τὴν δειλὴν τὰ
παρακάλια καὶ παράπονα

ἡ τελευταία ἀπόλουστε τοὺς ἤχους.
τὰ ἐξαίσια ὄργανα τοῦ μυστικοῦ θιάσου

κι ἀποχαιρέτα τὴν
τὴν ἀλληλάνδρεια πού χαθεῖς.

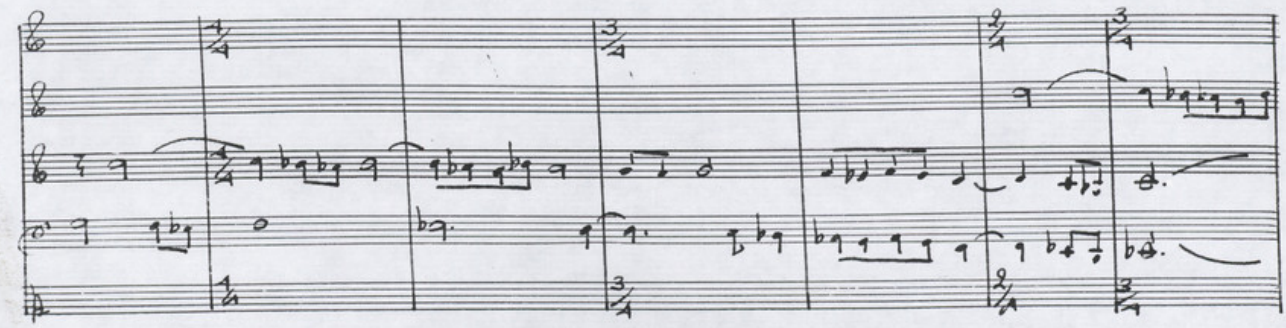

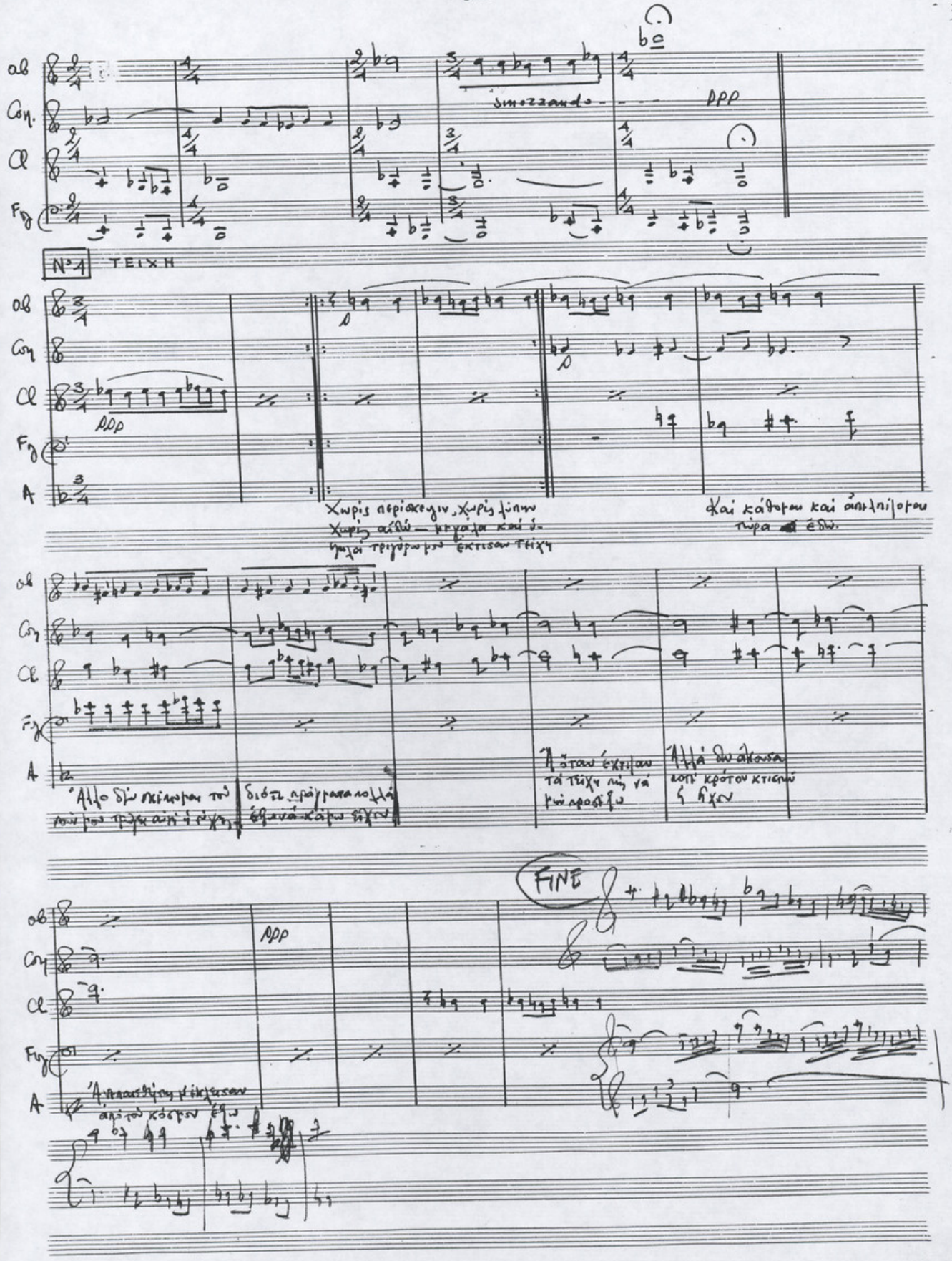
ob
Cor.
Cl
Fg
A
smorzando
ppp
N°4 ΤΕΙΧΗ
Χωρίς περίσκεψιν, χωρίς λύπην
Χωρίς αἰδώ — μεγάλα καὶ ὑ-
ψηλὰ τριγύρωμον ἔκτισαν τείχη
Καὶ κάθομαι καὶ ἀπελπίζομαι
πύρα ἐδώ.
Ἄλλο δὲν σκέπτομαι τοῦ
πόνου μου τρόμου αὐτὴ ἡ τύχη
διότι πράγματα πολλὰ
ἔξω νὰ κάμω εἶχον
Ἀ ὅταν ἔκτιζαν
τὰ τείχη μὲν νὰ
μὴν προσέξω
Ἀλλὰ δὲν ἄκουσα
ποτὲ κρότον κτισμοῦ
ἢ ἦχον
FINE
Ἀνεπαισθήτης μ' ἔκλεισαν
ἀπὸ τοῦ κόσμου ἔξω

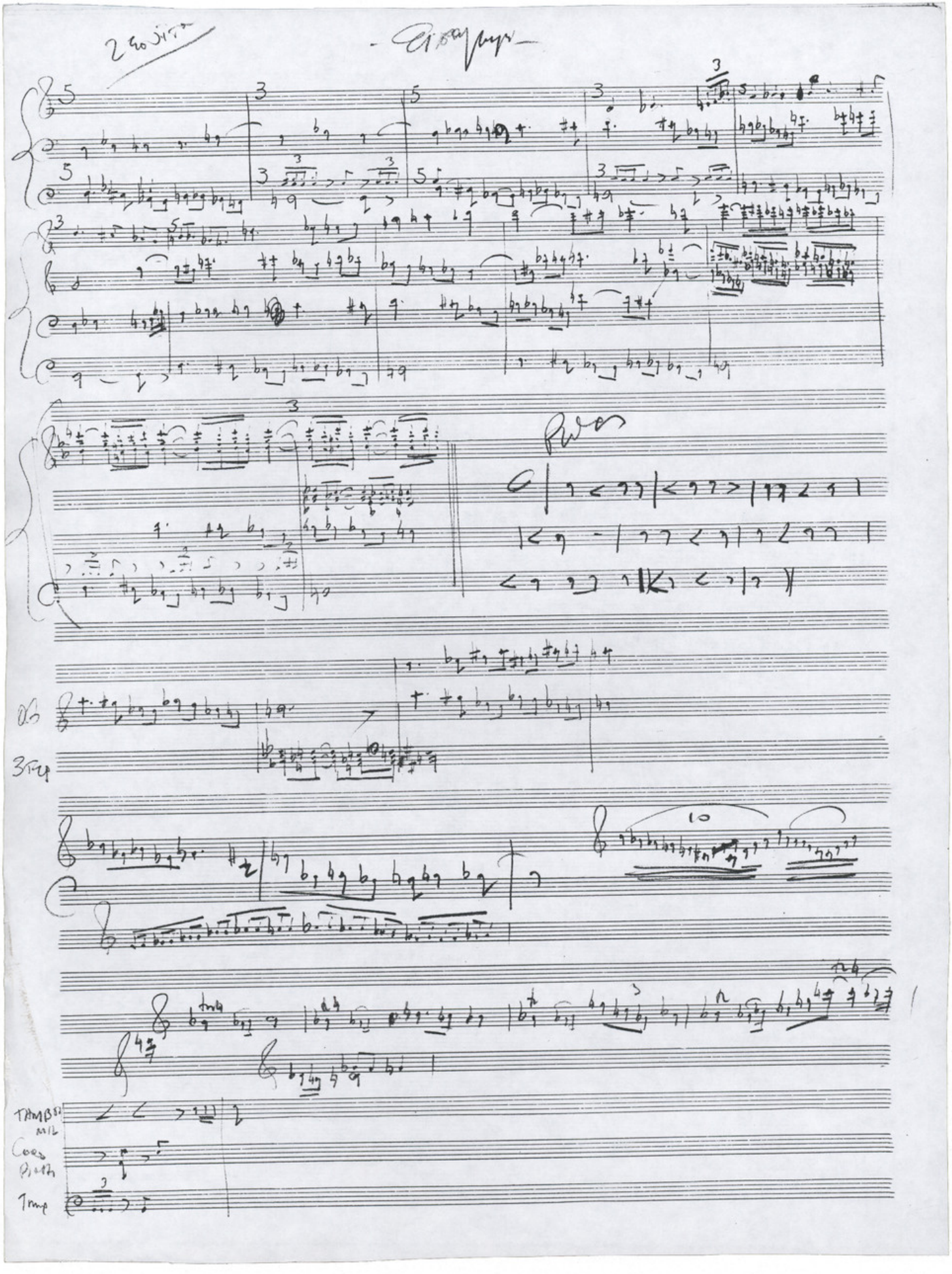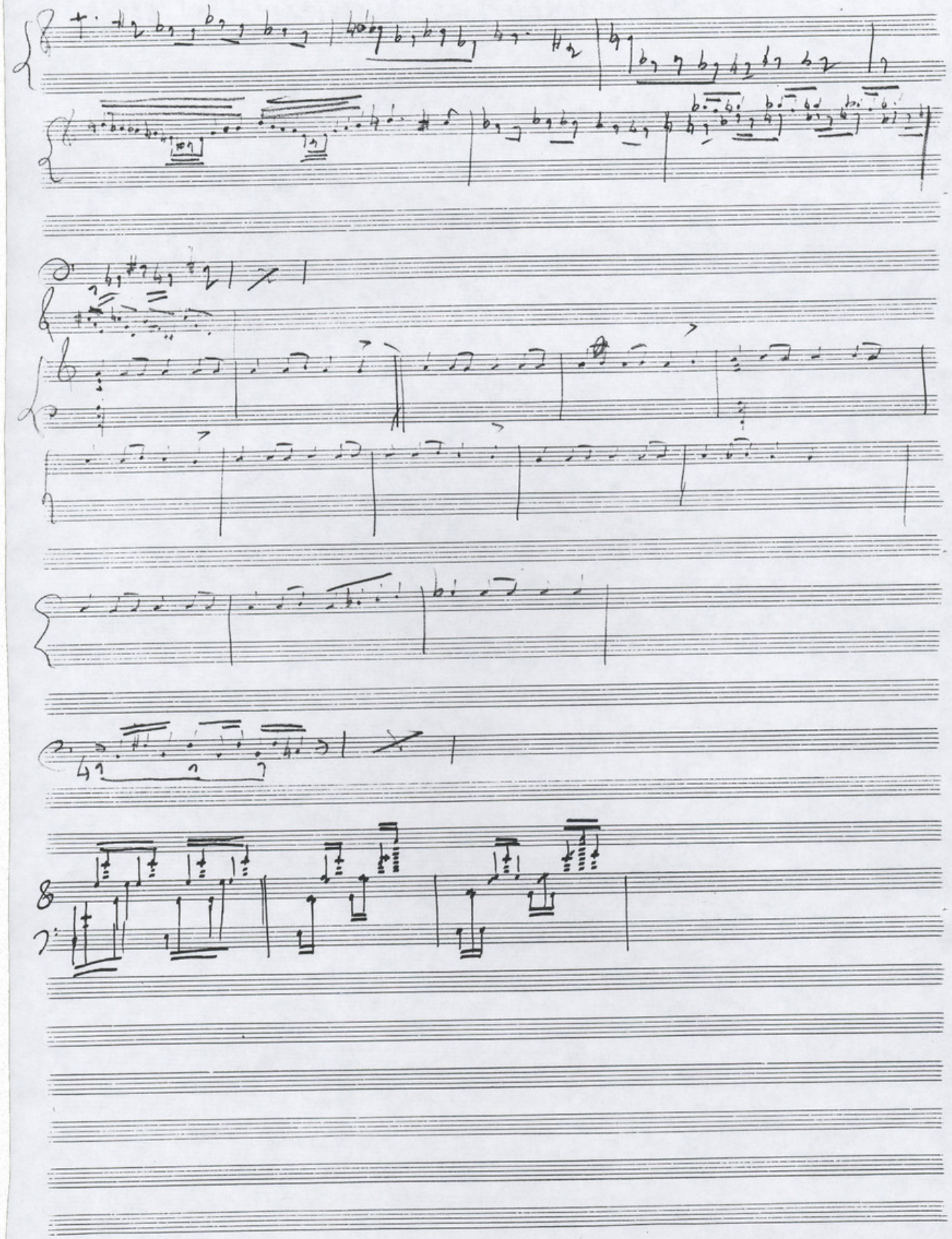
Ob
3 Tep
Tamb
Mil
Cors
Pieth
Tamp